

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 245/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť I. H., J., L., zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Kulom, Mäsiarska 30, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 9 To 34/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2014 doručená sťažnosť I. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 To 34/2012.

2. Z návrhu vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený v trestnom konaní podal 6. júla 2012 odvolanie proti výroku o nepriznaní náhrady škody proti obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 32 T 32/2010-703 z 3. júla 2012, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a 2 písm. a) a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona. Krajský súd 23. júla 2013 uznesením sp. zn. 9 To 34/2012 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže krajský súd 15. novembra 2013 nedoručil sťažovateľovi písomné vyhotovenie jeho zrušujúceho uznesenia, podal sťažnosť na porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov; až dňa 9. decembra 2013 mu toto uznesenie krajského súdu bolo doručené a zároveň aj podpredseda krajského súdu reagoval na jeho sťažnosť.

3. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiadal, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd rozhodol tak, že základné právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom „*Krajského súdu Prešov, sp. zn. 32 T 32/2010-703*“ (správne malo byť 9 To 34/2012, pozn.) porušené bolo, zakáže krajskému súdu porušovať tieto práva, prizná sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 2 000 € a prizná náhradu trov konania v sume 280,01 €, ktoré zaplatí krajský súd do 2 mesiacov od doručenia nálezu na účet jeho právneho zástupcu.

4. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

5. Sťažovateľ v predmetnej veci namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 To 34/2012.

6. V zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

7. Podľa zistenia ústavného súdu o porušení označených základných práv sa sťažovateľ dozvedel najneskoršie 15. novembra 2013, kedy zároveň podával aj sťažnosť predsedovi krajského súdu.

8. Sťažnosť sťažovateľa bola osobne podaná ústavnému súde 4. februára 2014.

9. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ sa ochrany svojich označených práv domáhal až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú a vzhľadom na túto

skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2014